

Alle udvalgets spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og økonomi- og erhvervsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 1:

Hvilke muligheder har man for at inddrage de eksisterende butikker i lokalområderne, hvor omførsel tænkes foretaget, så konsekvensen af lovforslaget ikke bliver, at landdistrikterne syner endnu mere hen, fordi flere småbutikker må lukke?

Svar:

Lad mig starte med at slå fast, at lovforslaget efter min opfattelse i høj grad tilgodeser de små lokale købmænd.

Lovforslaget giver de lokale købmænd mulighed for at omføre et bredt udvalg af varer i bl.a. deres lokalområde, hvilket evt. kan ske samtidig med, at de alligevel bringer varer ud til deres kunder. De lokale købmænd må formodes i den forbindelse at kunne drage fordel af deres lokal-kendskab, f.eks. ved at kende de gode holdsteder, de rigtige holde-tidspunkter, de tætte relationer til kunderne etc.

Lovforslaget hjælper de mindre virksomheder ved at sætte en grænse for, hvor store omførselskoncepter, der kan etableres, og dermed også en begrænsning på hvor stor omsætning, der maksimalt kan gå fra den lokale købmand. Den enkelte person må således omsætte for maks. 28,2 mio. kr. ved omførsel af de nye dagligvarer. Beløbsgrænsen svarer til den grænse, der findes i lukkeloven, og som bruges til at afgrænse, hvilke butikker der er undtaget fra lukketidsbestemmelserne.

Herudover er lovforslaget begrænset til at gælde for personligt drevne virksomheder. Det vil altså sige, at selskaber – som de store supermarkeder ofte drives i – slet ikke må sælge ved omførsel.

Det bemærkes, at Forbrugerrådet i sit hørings-svar til støtte for forslaget fremhæver fordelene for de små lokale producenter og handlende.

På grund af en dom fra EF-domstolen af 13. januar 2000 (sag C-254/98) er det ikke muligt decideret at begrænse omførsel til de handlende, som i forvejen er i et lokalt område. Ifølge dommen vil en sådan begrænsning bl.a. være i strid med det grundlæggende princip om varernes fri bevægelighed.

Spørgsmål 2:

Hvilke krav vil ministeren stille for at sikre, at fødevarer sikkerheden bliver i orden – her tænkes på uddannelse af sælger, der omfører, samt konkrete retningslinjer for transportmidlet fødevarerne omkøres med?

Svar:

Personer, som omfører fødevarer, skal – ligesom faste fødevarerbutikker – have næringsbrev efter næringsbrevsloven.

For at få næringsbrev skal personen have bestået en prøve, hvor vedkommende har godtgjort at have et fornødent kendskab til reglerne vedrørende skat og afgifter, fødevarer og arbejdsmiljøforhold. Alternativt skal personen i forvejen have en erhvervsuddannelse, hvor vedkommende har opnået fornødent kendskab til reglerne.

Et af målene med næringsbrevsloven – som i 2004 blev vedtaget med et bredt flertal i Folketinget – er netop at sikre, at udøvere indenfor fødevarerbranchen har det fornødne kendskab til de regelsæt, der regulerer branchen.

Der gælder i øvrigt de samme fødevareregler ved omførselssalg som ved salg fra almindelige butikker.

Det vil sige, at en omførsels-vogn skal registreres eller autoriseres hos fødevaremyndighederne, før den får lov til at starte op.

Vognen er endvidere omfattet af smileyordningen.